

ایڈیٹر و بلیشر عبدالغفور اکرم پرنٹنگ پریس ٹیبل باغ کوئٹہ خان شینک کرسا پور و آفس 302 قمر ڈھلور یونیورسل پبلیکیشن فیئر 1 جناح روڈ کوئٹہ خان تالان کرے

13 اگست 2025ء

جہان نا آجبت

انسانی شونہاری ناسوب آن ہراڑے آسراتی تا کسر اس ملنگانے، ہموڑے بندغ نا چندا کن پین کبھی ویل آک با پٹوک سلوک اریر۔ دویل آحیث غٹ آن بھلا ویل چاگڑدی کچئی نا۔ ہراڑان نئے بیرہ بندغ نا جان جوڑی کن ویل آک ودی مسنوبلکن دے اناباسنی ءتورک آلم ”اوزون“ ء ہم ہنداشخ نسخان رینیگانے کڈغار ناٹمیر پچر و دوسا کنگ ء۔ ہراڑان توانائی نازیات کاریم اٹ انگ نا گرج آک ودانو ہندن گلشیر آتا دیر منگ ناسوب آن دنیا ء نوکاپ آتا گڑتی ہم گھیر کرسا۔ ہندن کنوئی دیرانا کمبوتی وایل ہم غٹ آن بھلا ویل گوندنگ انگ ء۔ رپورٹ اسے نارداٹ سچ آدنیائی کنوئی آگڑاتا کمبوتی مون تنگ انگ ء۔ کروڑ آ بندغ آک لنگڑی وینگی نا گواچی ء۔ کشت و کشار و ہڑے نا کاریم ناگڑاتا واپار تون گنڈوک بھلا بھلا ادارہ خاک ارب آروپنی تاکشیا تے کنگ ائی ء۔ ودانا زہم دن تنگ ائی ء، کہ کروڑ انسا ک لنگڑی وینگی نا گواچی منگ ائی ء۔ ہڑے کی آ گرج اناگڑاک لس بندغ نادوان مرسا ء۔ دنیا دا وخت

ناول ”دستار“ نا تنقیدی جاچ

دخت کہ یوسف تینا سنگت احمد خان ء تینا دوست ماہ گل تون اولیکو وار ملاقات کرک۔ (5) ”یوسف اراکت نماز نفل خوانا قرآن پاک ء زیارت کرے، ولدا ہڑتوم آ اڑھ تے پارے جملہ نور یوسف نا لمہ رسال برے ولدا کنا کاریم ء ہرکدی امرکیوہ ماہگل ء داسا اولوناراچ ائی نیازی نا ناچ ء اہمیت و سبب مروث ولدا اورامرون“ (پند 107) ہرا وخت کہ یوسف ماہگل ء فرنگ نا نیازی تا حق ائی پارینے وراج آن گلہ کرینے۔ (3) ”یوسف نا ہنداشخ کس مندروپی احمد خان تر کئے۔ گڑاس اوڑتون مشورہ کیوہ۔ ہر سنگت یوسف تون تینا وس اتنا خاس آ کمک کرے۔ یوسف تون مندروپی جوان سچ مس، سچے یوسف نا سٹ جم مس۔ گڑاس پیہ ضرورت پین مرثا ء اللہ اوفنے احمد خان ضرور پورویک“ (پند 93)۔ ماہ گل نا فرنگ ائی یوسف نا سنگت آک اوڑتون مایک کیوہ۔ یعنی دا ناثر تنگ کہ یوسف جوان ء کاریم اس کنگ ائی ء سنگت آک کک کیوہ۔ (4) ”احمد خان بس سلام شاما پارے اڑھ ہندن یوسف پاریکہ جانی نی اوڑان ہم زیات اُس۔ یوسف نارضا تون نا ہم رضارے۔ ماہ گل اولیم دادغانیا دنیا نارم و روان آتینا است ترخ من۔ داڑے حجت نا دشمن آک ہجاز داڑے نیازی ناتوار ء بچوک ء اف، نیازی ء میل پیہ مریرہ، بس خف ائی تے ہٹ اسٹ نا دولی ایت، داڑے نیازی نا حق ء تزوک ء ارے نئے اوقا ہیبت ء بچوک احمد خان و ماہ گل ناسر ماکلسا ہرا

ای انت پاننگ کیوہ؟

تعبسم فاطمہ
چھت چھینگ ائی ء۔ چھت آن چوک آدیرتا پڑیک ہندن ترہ کہ دینا تینا جینی اسر ساسبت اس کن تیری فا گڑاتے گیرام کرسا گڑیفوک ء چس ایٹی گم مریک۔ گڑیفوک و دژدان پڑ ء چس اس۔ ہراڑے نیکیس کنگ وخت آ لیوک تھوک آ زابلول محسوس کنگ یک۔ درو ہرا تم او زابلول اس اول۔ اینو آبار۔ زابلول۔ خت تا نیام اٹ مروک آ زابلول۔ منیش ہم ہرا تم شغل نا موڈ اٹ مروس تو پاریکہ۔ زابلول؟ خت تا نیام ائی تو مریک۔ زابلول۔ اوڈے تینے آن بھاز بد جنگ کس۔ ذن اتنے؟ زابلول ہر وڈ اٹ زندانا ہر ساسبت آ۔ تقدس نا دز ء مرسا لیک اتنے۔ اس دم اتون لیوک و پانفوک۔ زینہ کنگ۔ زابلول چائے اش بھلن مرے۔ اندرا گاندھی۔ مارگریٹ تھیچر۔ آن بلیس زابلول نا بھلی ہرا نگ بے گوا مریک و بیرہ ہمو ت تا نیام والا زابلول۔ دیرا پڑی حیت منیش نا دروخت خنگ، ہرا ہر وخت منیش کینہ مرسا بیرہ اسر زینہ اسر اودے شغان لیک۔ نی ہون منگ اُس۔ نی سوٹ بچپ۔ نادان بھاز ہون سنے۔ سروٹنگ۔ گور۔ پداناش۔ ذن بے پدے آن بھاز پین وڈ خنگ اُس دینا۔ یورچی نارای آدختر مہرا چھی ء۔ ہوزے اسر بھلو آدیک اس خلوک ء۔ تینے کاٹم آن نت ترکان ہنگ کن۔ بدن نا گندتی تے چا بنگ کن۔ ہراڑے ہرام نا بیرہ منہ سال آن گد منیش ناخن ہیٹ ہرانے دینا۔ آویک نا مون آ سلسا گڑیفوک ء وڑیک۔ تینا نت دو تیا دودک آسو تے او دار و آ وڈخلیک ہرک۔ او بون منگ ائی ء۔ و منیش ہر ساسبت اوڑان مرسا بنگ ء۔ مرے۔ شٹ۔ بھلا بھلا فلسفی تا نیام اٹ گواچی آدروٹم ء درست کنگ ائی بھلو وخت اس مست درو سنے اوڑتون۔ چھت پچوک کنگ ء۔ نن مدان مدان آتالان منگ ء۔ لیلیشا اسر وار چکا و کرسا ہوغانے۔ دینا ہرا وخت اسکان ڈوینکا اوار ہی آسر مروس، پانوک ء مٹ کرسا اوسیکا وا خانچانے۔ او لیلیشا ء خوڑنی اٹ ہرک۔ داڑے دا بدن تون۔ پورڈھوٹو ووسل انا داخ ء۔ بڑک آتیا ملسا پشپن کشانے ہندا بدن آن ہراناشانی تیا ہوتے پیری ترسا منیش سلک۔ سوچ یک۔ نا پڈ آ دامرغن آتیا کتک آمر بنر۔ انت کل آتان ہندن بیرہ۔ ڈاکسر اسے حوال اتنے کپسہ۔ داڑے داخ سو آمر بس۔؟ نشانی۔ سو۔ چرپی۔ او ہندن سر پند مریک کہ بدن نا لوز گنج انا بیرہ ہندا لوز آک سلیسو، ہرانے تینا ائی

شغان آتینا دتر چر کنگ ء۔ ہر دخت ہڑے دتر چر کنگ ء۔ دینا۔ مام سنگت مرینڈنگ سنگت آک مریرہ۔ او پارسا کرے او ناخن ہیٹ جتا ء گروٹک اس خنگسا کس۔ تصور اٹ ہفت رنگی آق تے گونفا کرے۔ واقع داخ زو امر پانس؟ مسز منیش کینہ مرسا ڈلی نازم و ناچ والا زنداٹ او ارمنگ تون دا کنگی آمر پانس۔ سنگت۔؟ خنگ بلیک۔ سنگی منہ سال اسکان مس۔ مدان مدان آ فلسفہ غانا کنگ غاتیان پڈ آجنگ اٹ او مون آچیکن آجر آتے ہر سار کرے۔ منگ داخ در بد دروٹم اتنے مریرہ۔؟ فلسفہ غاک زندانا گواچی اتنے منہ۔؟ دتر مَر آسٹل دیرانا پورڈھو تینا ہر ترخ۔ تر خنگ تون مون ہم پون والا لوچ اتنے مریک؟ او منیش ائی داسہ ”جن“ اس خنا۔ لگوک آ بندغ آتینا ہر۔ او ذن اتنے سر پند مریک۔ منیش بدل منگ ء۔ بدل مرسا کے۔ ولے ہرا تم او اوڑتون او۔ اوڑتون او۔ مریک گڑا۔ منیش ء اوئی دینا ء محسوس کروئی تھو۔ آن دینا ء یعنی کئے۔ بیرہ کئے محسوس کروئی تھو۔ وار او اوڑتون یا سوختی آن ترندی اٹ چکا وائی بلکہ۔ ”آخا منیش ائی ذن لیگ کپہ۔“ او اوڈک تینا نا ہن کن ہتا۔ سچ ء لگت منیش۔ کئے خلیس ہر رنگ ء۔ منیش سچ ء رڈ نا کرے۔ گڑیفوک اودے ہرا۔ نن ناچ بیوک او او مون آترندی اٹ چک مریک۔ ”دا ای اٹ۔ ای اٹ منیش۔ دینا۔ ای۔“ ”اوئی اُس۔ ای ہرا تم پاریت کہ۔“ ”آن نی پاتوبس۔“ ولے ای چاہو۔ ای لیگ تون کیوہ ء۔ کئے نی منیش۔ پین کس اس بریک۔ دا راست ء منیش۔ پین کس اس۔ ہراڑے ہراڑے تینا شیف آتیر۔ ہراڑے محسوس کیوہ۔ کنا وجود ائی دیر مروک آ شیشہ غانا ہر پدیسہ کی ء شاد۔ ”اتنے گونک آتینا ہر ء ہیبت کیوہ دینا۔“ منیش گڑیفوک ہرک۔ ”ای داڑے ساڑی مفرہ نی دچھ انت انت خوانہ وگ خلسا کیوہ۔ سب اتون دفتر آ ہونی ء۔ ضد کہ۔ دا وخت آئی Relax منگ خواوہ۔“ او چکا ویک۔ ”ای Relax کنگ کن ودی منت منیش۔“ او بنگ آن عمل اس۔ نن تنگ تون۔ اونا ڈوک دینا بدن آ۔ طوائف نا کوہ غا بروک آگرگ نا وڈ مَر پڈ ائی ہر۔ او ہندن سر پند مرک۔ رد اوئی پین کس اس اونا ری آ خانچانے۔ اوڈے بد بلکہ۔ او ہندن سر پند مرک دا منیش آف پین کس اسے۔ ہرا اودے۔ دا عمل آن دینا ء زابلول منگ نا ملتا و

پاک تا ملات، تینا سخت ائی سر سبب منگ کن خدا غانا ذء، وار وار اسلام و شریعت نا ہیبت آک۔ ہندا ناثر بیرہ کہ یوسف و ماہ گل ترسا اسلامی و شری ع کاریم اس کنگ ائی ء۔ کہگ آن پیش یوسف ء شہید قرار تنگ دا ہیبت انا ح ایک کہ ہرور تینا ہمسایہ ماسر ء ہرے ترے کک شہید بچا غازی۔ البتہ ماہ گل نا انجام ء ہجاز عبرت ناک پیش کنگا نے، بید کفن آن گور کنگا نے۔ ہندن بھاز جاگہ غاتیا دکان مہالو ہم ماہ گل ء غلط پانگنے

ذن کہ ماہ گل نا لمہ یوسف نا لمہ تون پانگ ائی کس کہ ماہ گل نا ہندا پانگ ء کہ ائی کبیر جان ء ہرام کپہ، او مون مٹ اسے۔ کبیر جان گین ء مارا سے ایو پکے ناسن تے شے نمنے شے حیا نئے بیرانگا تا عزت نئے باوہ لمہ نا عزت ماہ گل خوانوک مسز اسر مسک گڑا تینا بیگانہ غا عزت و قدر ء چاہسک۔ (پند 70)۔ کیوہ۔ ہرا بروک آ نسل ء بیوس تہا مئی آن پین سچ ء کسر اس نشان آتے خنگ خوانک اٹ پد قاری ہندا نتیجہ حاضر مریک کہ براہوئی نوشنہ کارنا شوکر کن ہتیمی دا غا تا گرج ء۔

